

СЕЗОНИТЕ НА ЛЮБОВТА

Пролет

изпърхах
вятър ли ме вдигна
или ти дойде

Лято

не винаги се случва лятото
с онези разтопени небеса
не винаги

Есен

надушил е кошутата еленът
и цял е бяг и трепет
сторих път

Зима

чуй тишината
в окованите думи
е погребано лятото

ТИПИЧНО ЗА СЕЗОНА

влюбена съм
не май и не през май
октомври си отиде без много дъждове
ноември сигурно ще е мъглив
а декември студен
типично за сезона
плача

ИРИСИ

когато ирисите се целуват с вятъра
жената знае
мъжът е влюбен
и с аромата храни птиците
усмихва се
усмихва се
усмихва се

и ако те от слънцето странят
жената знае
усмихва се
усмихва се
усмихва се
и цвят затваря

ГРЯХ

грях
сок сладък
от ябълковия задник
на съня ми

капка червива
в синия
разум
е
любов

ЕДНО КАФЕ

само хубавите хора оставят хубави спомени
често забравям че е имало такива
зад високата ограда
пазя се
да не влезе някой
да ме докосне с нож или устни
и да срине
любовта
дома
мен
но човек не може да контролира живота
и случайността винаги намира пролука
да плисне дъжд и усмивки
в едно кафе